

24.48x18.85	1	עמוד 20	הארץ - the marker	27/03/2019	67783842-5
אוריאל לין - נשיא איגוד לשכות המס - 35010					

המשק תקוע – ורק ממשלת אחדות תוכל לחלץ אותו

בחירות 2019
אוריאל לין

בני גנץ (למעלה) ובנימין נתניהו. המדינה זקוקה לממשלת אחדות בסגנון זו שקמה ב-1984
צילומים: תומר אפלבוים, מוטי מילרוד

לה הראשונה. היא היתה זו שביצעה את הניסיון מלכנון לאחר מלחמת לבנון הראשונה. ולא פחות חשוב, היא גם היתה זו שגיבשה ויישמה את התוכנית הכלכלית של 1985, שהעלתה לראשונה את כלכלת ישראל כולה על פסי ההכרעה. לא היה ניתן לעשות זאת ללא ממשלת אחדות לאומית, שכן כל תוכנית רצינית מחייבת קורבנות ומחייבת גם שלילת פריבילגיות מקבוצות מטופחות.

התוכנית הכלכלית של 1985 ביטלה את הצמדות השכר ליוקר המחיה, שחקה ריאלית את שכר העובדים, ייצבה את שער החליפין של השקל לעומת הדולר, חשפה את כלכלת ישראל לתחרות עולמית – ובאחת ייצבה את המחירים במשק. לפתע, הכלכלה כולה היתה צריכה לעבוד על פי כללים אחרים, להתייעל, לגייס כוחות ולהתמודד בתחרות עולמית. את פירות ההצלחה אנו קוטפים היום.

אם מישוהו סבור שאנו לא צריכים מדיניות כלכלית מחודשת בנוסח 1985, הוא טועה. ישראל איבדה את תנופת הצמיחה. כשמנכים את שיעור הגידול באוכלוסייה, אנו מצויים כיום בקרוב מאד ל-0% צמיחה. המשק חנוק, שרי הממשלה אינם שולטים בנעשה – כל אחד מהם מקדם אג'נדה פרטיות, תוך חתימה לשכות את לב הציבור. מי ששולט במשק הם הרגולטורים.

הממשלה מחליטה על הורדת נטל הרגוי לציה, ולאמיתו של דבר כל משרד ממשלתי עושה כטוב בעיניו; המגזר הציבורי צומח בקצב מהיר יותר מהמגזר העסקי הפרטי; הוצאות השכר במגזר הציבורי סופגות משאבים אדי

אנו זקוקים לתוספת מאסיבית של משאבים לאומיים. לא נוכל לבצע עוד את הרפורמות הניחוצות מכוח חוקי ההסדרים במשק, אלא רק מכוח ממשלת אחדות לאומית שתבין שאנו בפני שעת הכרעה ומפנה, למעלה או למטה. לפני שהמשק יישחק ויחל בהידרדרות שקשה יהיה לבלומה, עיצוב של תוכנית כלכלית חדשה נוסח 1985 הוא צו השעה.

רים שהיו יכולים להיות מתועלים למערכות הבריאות והחינוך; ומערכת החינוך אינה משיגה כילה למצות את הפוטנציאל האמיתי המצוי בדור הצעיר, היא שבויית אידיאולוגיה. המערכות הציבוריות כולן בלתי יעילות ובדיכונות. לא ניתן לבצע רפורמות אמיתיות במשק, משום שאנו שבויים בידי הוועדים החזקים, שמורלם מתרפסות ממשלות ישראל כולן – במחיר מטורף ועל חשבון הקופה הציבורית; זכות השביתת בשרותים החיוניים והציבוריים שבבעלות המדינה היא עדיין בבחינת פרה קדושה.

הכותב הוא עורך דין ונשיא איגוד לשכות המסחר

אנו זקוקים למדיניות כלכלית מחודשת בנוסח 1985. ישראל איבדה את תנופת הצמיחה – ולא ניתן לקדם בה רפורמות

ב-10 באפריל 2019 נעמוד כולנו בפני מציאות אחרת. לא עוד מאבקים בין המפלגות על השגת תמיכה בקרב ציבור המצביעים, אלא השאלה איך בונים את הקואליציה החדשה ועל פי איזה הרכב אנושי תוקם הממשלה החדשה.

דבר אחד ברור: אחריות זו תוטל על מי שעומד בראשות תנועת הליכוד או בראשות תנועת כחול לבן. השאלה המרכזית תהיה לאיזה כיוון אנחנו, האזרחים, נמשוך – האם להקמת ממשלת ימין-רתיים מחודשת או לכיוון של ממשלת מרכז-שמאל בצירוף, או אי צירוף, המפלגות הערביות.

ואולם האחריות הלאומית מחייבת הקמת ממשלת אחדות לאומית. זו בריוק השעה שבה אנו צריכים מחדש ממשלה חזקה, הנשענת על תמיכה רחבה בכנסת ועל רוב גדול של הציבור, כשהאינטרסים הכלכליים-לאומיים עומדים במרכז העשייה.

למרות הקונפליקטים האידאולוגיים, האמיתיים או המעושים, בין שתי המפלגות הגדולות, ברור לכולנו שאנו עומדים בפני אתגרים ניטחוניים רבי משמעות, וגם אתגרים כלכליים וחברתיים רבי משמעות. אם אנו רוצים להתמודד עם אתגרים אלה, תוך גיוס כלל המשאבים הלאומיים, זו חייבת להיות ממשלת אחדות לאומית.

לאמיתו של דבר, לפנינו דוגמה היסטורית של ממשלת האחדות הלאומית משנת 1984. למרות מאבקי השלטון בין שני הגושים, היו לממשלת האחדות הראשונה הישגים מהמע